

כא א מי פייב מהל
תרומות הל כב:

מוסף רש"י

והשרה זה את זה. כל
אחד ואחד כותב את
הכר והאחד העבד הכי
בזה פן חורין יהיו מותרים
שניהם בזה יחלול (תורה
ת. ושם הגירסא משחררים
זה את זה וכו' בגיטין מב.)
אימא חלק כאחד.
כלומר כשניהם כחד
נותנין לכן תרומה צבית
הנעוטה אבל לאחד אין
נותנין עד שיהא חתם
דשמה זה הוא העבד
(תורה ת.) במקומה של
ר' יהודה היו מעלין
מתרומה ליוחסין. משום
הכי אמר אין חולקין
(כתובות כח.) השתא
בהמתן של צדיקים אין
הקב"ה מביא תקלה
על ידן. ששאלה הבהמה
דכי האסור לה (חולין ט.)
חזא באתריה דר' יוסי.
שחלקו לו תרומה בגוץ,
ואסחיד באתריה דר'
יהודה. ושם לא חולקין
תרומה לעבד שהניח
(כתובות כח.) וכולן
משגריין להם לבתיהון.
צבית הנעוטה אין חולקין
להם שבתי תרומה הוא
שאין כל רואיו יודעים בו
שהוא בקי לשומרה, אבל
לפנין משגריין להם
הקב"ה וממירם בזה
(סוכה מב.)

נושאים על האנוסה פרק אחד עשר יבמות

(א) נע' מוספות כתובות ל:
קד"ה זר שאלה, (ב) [לעיל
לח: לקמן ק:א, (ג) כתובות
כח: [מוסף פ"ב, (ד) [שם
ע"ש, (ה) חולין ה: ג. ו.
]כתובות כח: גיטין ז.א.
(ו) [מוסף סוף פ"י
דמדות, (ז) [מגינה ב:
גיטין כב. ערכין ה: מנחות
גכ.א, (ח) [פ"ה אין זה,
(ט) [דברים י"ח, (י) [במדבר
ה, (יא) [במדבר י"ח,
(יב) [ב"מ אין זה, (יג) [חולין
ז.א, (יד) [פ"ה היטב מוס'
כתובות פ. ד"ה ודלמא,
(טו) [פ"ה היטב מוס' שבת
יב: ד"ה רבי נתן ומוס'
פסחים ק: ד"ה אשמתי
מוס' גיטין ז. ד"ה השמא
ומוס' חולין ה: ד"ה
נדיקים, (טז) [דלמא בחולין
כד:]:

הגהות הב"ח

(א) ג' העלו ק"ד [השתא
ויו' לא כל שכן] תל"מ
ויו"צ המוס' לא נכסו ליה:
(ב) תוס' ד"ה ואין ויו'
והן מקריבין בכל שעה
ויו' קרבנותיהן ויחזרו:
(ג) ד"ה ואלו הן וכו' קאי
התם הס' דהשאל הוא
גליין:

ואינן מטמאין למתים. תימה לר"י דלמאי לא קתני נמי ואין
סופגין את הארבעים דקתני בסיפא ואי משום דמנן
בסיפא לא חש לשנותו הא קתני ואין מטמאין למתים ואע"ג דמנא
בסיפא: **ואם אכלו אין משלמין קרן וחומש.** נהי דאין משלמין
מ"מ לריבין להפריש משום כפרה:
ואינן חולקין על הגורן. ואפי'
יצאו שניהם על הגורן
ויתנו אם כהן אנו תנו לי בשבילי
ואם חברי כהן תנו לי בשבילי אפי'
אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא
אמי לידי תקלה: **ואין מוציאין.**
פירש בקונטרס ב"א אם היו חייבין
עולה או חטאת ואשם אין כופין
אותם לתתם לאנשי משמר להיות
עבודתם ועורס שלהם דכל חד אמר
אנא כהן אנא וכהן (ט) יקריב בכל
שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו
אלא או יקריבו להם קרבנות ויחזרו
להם הבשר ויתנו לכל מי שירצו או
אלו יעשו שליח כל כהן שירצו להקריב
בקרבן והקשה על זה בקונטרס דהא
אמרינן בהגוזל קמא (ב"ק דף ק. ושם)
דהיכא דלא מני עביד עבודה שליח
נמי לא מני משוי וכו' דאין זה
קושיא דשאני הכא אם יבא אליהו
ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד
עבודה כמו חולה וזמן שנתן לאחיה
משמר שירצה הואיל וע"י הדחק ראוי
לעבודה דמפרש בהגוזל (שם) וכן
מנא ה"ר אלחנן צהדיא צירושלמי
דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל
משמר שירצה היה עמא וצביל מוס'
נותנה לאתו משמר ומסיק דהתערובו'
עבדין להו כחולה וזקן דתינין אין
מוציאין שלהן מדיהם ועל לשון שני
שפ"י ואין נותנין להם קדשים צבור
וחרמים קאמר קשה לר"י מדמי
בערכין (דף קט. ח. ח. ח.) חרמי כהנים עד
שלא בלא ליד כהן הרי הם כהקדש
משדחו ליד כהן הרי הם חולין לכל
דצריהם א"כ אין מניחין אותם
צידם ואמר ר"י שיתנו זה לזה ויתנו
צנייהם: **ח"כ אחד פשיטא.** פ"י
פשיטא שאין להם אלא חלק אחד:
ואם עבד בהן אני תנו לי בשבילי
רבי. הק' ה"ר אלחנן למ"ד

זין פסולות. משום עבד: **זין פסולות.** כגון שפחה משום כהן:
הלאויות לכהונה. ולא גרושה וחלוצה משום כהן: **אין סופגין כו'.
דכל חד אמר אנא לאו כהן אנא (י) והתראת ספק היא: (אין משלמין.
דכל חד אמר אנא כהן: ואין חולקין על הגורן.** אין נותנין להם
תרומה על הגורן שהמשוחרר ישראל

**ואינן מטמאין למתים ואינן נושאים נשים בין
כשרות בין פסולות הגדילו התערובות
ושחררו זה את זה נושאים נשים ראויות
לכהונה ואינן מטמאין למתים ואם נטמאו
אינן סופגין הארבעים ואינן אוכלין בתרומה
ואם אכלו (ט) אינן משלמין קרן וחומש ואינן
חולקין על הגורן ומוכרין את התרומה והדמים
שלהן ואינן חולקין בקדשי המקדש ואין
נותנים להם קדשים ואין מוציאין שלהם
מידיהם ופטורין מן הזרוע ומן הלחיים ומן
הקיבה ובכורו יהא רועה עד שיסתאב
ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים:
ג' מתו הכשרים וכו'. אלא הנך משום
דאייערוב להו הוו להו פסולין א"ר פפא
אימא ומתו הוראין: לבני הכלה אחד חולץ
וכו': (דוקא מיהלץ והדר יבומי אבל יבומי
ברישא לא דקפגע ביבמה לשוק: כהנת
שנתערב וכו': חלק אחד פשיטא אימא
חלק כאחד תנן כמ"ד אין חולקין תרומה
לעבד אא"כ רבו עמו דתניא (אין חולקין
תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דברי ר' יהודה
ר' יוסי אומר יכול שיאמר אם כהן אני תנו
לי בשביל עצמי ואם עבד כהן אני תנו לי
בשביל רבי במקומו של ר' יהודה היו מעלין
מתרומה ליוחסין במקומו של ר' יוסי לא
היו מעלין מתרומה ליוחסין תניא (אמר רבי
אלעזר בר צדוק מימי לא העדרתי אלא עדות
אחד והעלו עבד לכהונה על פי העלו ס"ד
(ה) השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה
מביא תקלה על ידן צדיקים עצמן לא
כ"ש אלא אימא בקשו להעלות עבד
לכהונה על פי חזא באתריה דר' יוסי ואול
ואסחיד באתריה דרבי יהודה ת"ר (ע"ש עשרה
אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות ואלו
הן חרש שוטה וקמן טומטום ואנדורוגינום
והעבד והאשה והערל והטמא ונושא
אשה שאינה הוגנת לו וכולן משגרין להם
לבתיהם חוץ מטמא ונושא אשה שאינה
הוגנת לו בשלמא (חרש שוטה וקמן לאו
בני דיעה נינהו טומטום ואנדורוגינום נמי
בריה**

דמונותיו על רבו לא יהא חוטא ולא לו אך קשה דמסקינן צפ"ק
דגיטין (דף י. ושם) שיכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך
ואמאי לא חיישינן שמה ישאל או כיון רבו מפרנסו ושמה
הא לא שכיח:

ס"ד השתא בהמתן של צדיקים. נראה דל"ג ליה דלא שייך הך
פירכא אלא במקום שהכנס עממו נכשל בצאכלת איסור
ואין להאריך כאן (ט):

וא"ר הן חשו. היינו דוקא בקטן שאינו יודע לישא כפיו דבסוף
לולב הגזול (סוכה מב. ושם) תניא יודע לישא את כפיו חולקין
לו תרומה ואקטן קאי התם (ו) קטן היודע לישא את כפיו עולה עם
הגדולים אבל צפני עממו עד שיבא צ" שערות כדאמר צפ"ג דמגילה
(דף כד. ושם) לישא בקביעות עד שיתמלא זקנו (ט):

ובולין משגריין לבתיהן. וא"ת ולמה משגרין לחרש ושוטה והלא
לא ישמרוהו צטרהה וי"ל שיש להן אפוטרופוס צבתיהן ומ"מ
אין חולקין להם פן יבאו לחלק אפילו אין להם אפוטרופוס:
מעשר

ויאכלוהו הם דצבור בעל מוס אין צו משום זרות אלא משום גזל
דמתנות כהונה והכא גזל ליכא דהמוציא מחבירו עליו הראייה:
חומרי ישראלים וחומרי כהנים. מפרש בגמרא [ק. ג' (חלק א'
ס"ד. חלק אחד משמע של כל אחד): חלק כאחד. אם בלא
שניהם על הגורן נותנים להם אצל זה בלא זה אין חולקין
להם דקסבר אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דלמא
אמי לאסוקי ליוחסין דצברי כהן הוא: **אם כהן אני כו'.
אספק כהן וספק עבד קאי כי מתינתין:** היו מעלין מתרומה
ליוחסין. לאו מאכילתה אלא מחלוקה הלכך אין חולקין לו דלא לימי
לאסוקי ליוחסין: **בהמתן של צדיקים.** תמורו של רבי פנחס בן
יארם: **עשרה אין חולקין.** כולוהו מפרש טעמא: **והאשה אשת
כהן:** והערל כהן שמתו אחיו מחמת מילה: **שאינה הוגנת.**
פסולה לכהונה: **משגריין להן לבתיהן.** ועל שאסור לאכול
מאכיל לנשי ועבדיו: **חוץ מטמא כו'. לקמיה [ק.] מפרש: דלאו בני
דיעה נינהו.** ויולתה דתרומה לחלק להן בגורן לעין כל:
בריה